

תת"ע 6763/06/22 - מדינת ישראל נגד איליה ארחיפוב

בית משפט השלום לתעבורה באילת

תת"ע 6763-06-22 מדינת ישראל נ' ארחיפוב
תיק חיצוני: 30155170886

מספר בקשה: 4

בפני כבוד השופטת בכירה רבקה שורץ
מבקשים מדינת ישראל
נגד
משיבים איליה ארחיפוב

החלטה

בפני בקשה לבטול פסק דין שניתן בהיעדר ביום 12.9.22 בגין עבירה מיום 1010.21 בניגוד לתקנה 54 (א) לתקנות התעבורה .

הכללים להגשת בקשה לבטול פס"ד שניתן בהעדר קבועים בסעיף 130 לחסד"פ , רע"פ 9142/01 סוראיה איטליא נ מ"י , רע"פ 8427/17 מדינת ישראל נ. סאלם (25.3.18).

לאחר עיון בבקשה על נספחיה, בתגובה על נספחיה ובתיק ובשים לב לעמדת הפסיקה (רע"פ 9142/01 סוראיה איטליא נ מ"י, הרכב: הש' א. ברק, הש' ת. אור, הש' א. מצא, 2.10.03) לא מצאתי לנכון לקבוע דיון במעמד הצדדים.

עסקינן בעבירת תעבורה מסוג ברירת משפט.

ברירת המחדל היתה תשלום קנס.

מדובר בעבירה השייכת לקבוצת " עבירות קלות " לגביהן נקבעו סדרי דין מיוחדים בסעיפים 239 ו 240 לחוק סדר הדין הפלילי.

הדוח שקיבל המבקש לידי מהוה כתב אשום בהיותו כולל את כל העובדות הנוגעות לנסיבות ביצוע העבירה.

לו היה משלם את הודעת הקנס או שלא היה מגיש בקשה להישפט בתוך 90 הימים ממועד קבלת הדוח כי אז היתה משתכללת הרשעה גם אם ההליך לא היה מגיע לפיתחו של בית המשפט.

ב"כ המבקש טען כי בית המשפט חרג מסמכות כששפט בהיעדר הואיל והמבקש לא קיבל הזמנה וגם לא בא כוחו. ב"כ המבקש היפנה **לסעיף 95 לחסד"פ** וטען כי נכון היה לשלוח הזמנה גם אליו כב"כ. כן היפנה לתקנה 43 לתקנות סדר דין פלילי והוא סבור כי לא ניתן להתבסס על הזימון שבתיק בית המשפט (שהוא קודם למועד פתיחת ההליך).

הוסיף ב"כ המבקש וטען כי באשור המסירה פגמים וכי לא ניתן להתבסס עליו לצורך שפיטה בהיעדר.

ראשית , סעיף 95 לחוק סדר הדין הפלילי חל על הליכים רגילים בהם ההליך מונע ע"י הגשת כתב אשום לבית המשפט **בעוד שבעבירות תעבורה קלות ההליך מונע עם מסירת הדוח לידי הנהג.**

על יחודיות ההליך ומועד פתיחת ההליך עמד בית המשפט העליון זה מכבר עוד בענין

רע"פ 2558/99 בקשי נ מדינת ישראל פ"ד נד[3] 549 (להלן: פס"ד בענין בקשי).

סעיף 95 לחסד"פ אינו רלוונטי למקרה דנן.

כמצוין לעיל, על עבירות קלות חלים סדרי דין מיוחדים, שנקבעו **בסעיפים 239 ו 240 לחסד"פ .**

לענין **המצאת מסמכים** קבע המחוקק הסדרים מיוחדים בתקנות 38-44 ביחס לעבירות אלו .

בתקנה 43 לתקנות נקבע כי: **"נשלחה במועד הודעה על בקשה להישפט לפי תקנה 42, תומצא לנאשם הזמנה למשפט לפי טופס 8 שבתוספת"**

תקנה 44 קובעת **"חזקת מסירה"** לעבירות אלו גם ללא חתימה על אישור המסירה;

ובתקנה 44 נקבע, כי **"הזמנה למשפט לפי סימן זה דינה כהזמנה למשפט וככתב אישום, שהומצא לנאשם כדין, ודין העתק ממנה משהוגש לבית המשפט, כדין כתב אישום שהוגש לבית המשפט כדין"** (ההדגשות לא במקור);

בעבירות תעבורה קלות - דוח התנועה שנמסר לידי האזרח מהוה כתב אשום.

אם עסקינן בעבירה מסוג ברירת משפט והאזרח בוחר להישפט ולא לשלם את הקנס, שנקבע ע"י המחוקק לצד העבירה - **המשטרה היא זו ששולחת לנהג ההזמנה למענה ראשון בבית המשפט.**

פתיחת התיק בבית המשפט מתבצעת בסמוך למועד הדיון על **בסיס העתק כתב האשום**, שנמסר לידי הנהג (הדוח).

פתיחת התיק בבית המשפט היא ענין טכני בעוד שמסירת השו"ח לידי הנהג היא ענין מהותי המניע את ההליך [עיין: פסק הדין בענין בקשי הנ"ל).

אם עסקינן בדוח המהווה כתב אשום והזמנה לדין - מועד הדיון ובית המשפט אליו מוזמן הנהג מצויינים ע"י השוטר בגוף הדוח ולא תשלח לנהג הזמנה נוספת לדיון הראשון (אלא אם יחול שינוי במועד).

המועדים נמסרים למשטרת ישראל ע"י בתי המשפט, מבעוד מועד .

על ההליך הייחודי, נושא המצאת הזמנה וטענות דומות לאלו שהועלו ע"י ב"כ המבקש, עמדה ערכאת הערעור **בעפ"ת 54478-01-20** מגיס משה מאור נ' מדינת ישראל (01.5.20) .

מן הכלל אל הפרט

כאמור לעיל, עסקינן בעבירה מסוג ברירת משפט **שהגיעה לפתחו של בית המשפט בעקבות בקשה להישפט.**

בעקבות הבקשה האמורה משטרת ישראל שלחה הזמנה לכתובת המבקש בדואר רשום, וזו חזרה בציון " לא נדרש" .

משכך קמה חזקה מסירה (תקנה 44 לתקנות סדר דין פלילי) , והנטל עבר אל כתפי המבקש .

החזקה מקימה משוכה גבוהה בפני מי שמבקש להצביע על סיבה מוצדקת לאי ההתייבבות או לאי הגשת הבקשה במועד **כך נקבע** ברע"פ 8427/17 **סאלם ואח' נ' מדינת ישראל** (25.3.18), למדי.

גם טענה לחסר באישור המסירה אין בה, כשלעצמה, כדי להרים את הנטל.

משנשלחה הודעה בדואר רשום ומשחלפו 15 יום מיום המשלוח, די בכך כדי לבסס את חזקת המסירה [עיין: עפ"ת (ים) 62391-02-19].

לעמדת בית המשפט העליון בין היתר בלטענה בדבר **פגמים באישור מסירה עיין** ע"פ 2983/19 סאלח פחמאוי נ' מדינת ישראל (17/06/19).

על הטוען כי לא קיבל את ההודעה להסביר כיצד התייעוד החסר באישור המסירה פגם ביכולתו לסתור את חזקת המסירה [רע"פ 5008/21 שמעון ביטון נ' מדינת ישראל (30.8.21)].

גם ערכאת הערעור אמרה את דברה בענין זה **בעפ"ת 25448-05-22 זיני נ' מדינת ישראל ג. שלו/14/6/22** , כאשר קבעה כי אף אם יש חסר באישור המסירה שהוגש לתיק כמו תאריך, פרטי פקיד המסירה וחתימתו, לטעמה לא די בכך כדי לסתור את חזקת המסירה

במקרה דנן הנטל לא הורם.

אין הגנה לגופו של ענין.

המבקש לא פרט את ההגנה.

יתר על כן עם קבלת הדוח תגובת הנהג היתה " לא שמתי לב רכב חדש", תגובה המלמדת שאין עיוות דין .

העונש שהוטל נוטה לקולא כשלא נלקח בחשבון חלוף הזמן ממועד ביצוע העבירה עד למועד גזר הדין, שיש לו ערך כלכלי .

אין עיוות דין.

המפורט בבקשה אינו עונה לדרישות פסיקת בית המשפט העליון ואין בו כדי להניע את ההליך מחדש.

הבקשה נדחית.

ניתנה היום, י"ג חשוון תשפ"ג, 07 נובמבר 2022, בהעדר הצדדים.